

“ব্ৰাহ্মণৰপ্ৰতিটোখোজ, সংকল্পআৰুকৰ্মৰেবিধানৰনিৰ্মাণ (ৰচনা)”

বিশ্বৰ ৰচয়িতাই নিজৰ নতুন বিশ্বৰ নিৰ্মাণ কৰোতা নতুন বিশ্বৰ ভাগ্য স্বৰূপ সন্তানসকলক চাই আছেইক। তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৱান সন্তানসকলৰ ভাগ্য হ’ল বিশ্বৰ ভাগ্য। নতুন বিশ্বৰ আধাৰ স্বৰূপ শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকল হোৱা। নতুন বিশ্বৰ ৰাজ্য-ভাগ্যৰ অধিকাৰী বিশেষ আত্মা হোৱা। তোমালোকৰ নতুন জীৱনে বিশ্বৰ নৱনিৰ্মাণ কৰে। বিশ্বক শ্ৰেষ্ঠাচাৰী সুখী শান্ত সম্পন্ন কৰি তুলিবই লাগিব, তোমালোক সকলোৰে এইটো শ্ৰেষ্ঠ দৃঢ় সংকল্পৰ আঙুলিৰে কলিয়ুগী দুখী সংসাৰ পৰিৱৰ্তন হৈ সুখী সংসাৰ হৈ যায় কিয়নো সৰ্ব শক্তিমান পিতাৰ শ্ৰীমত অনুসৰি সহযোগী হৈছা, সেয়েহে পিতাৰ লগতে তোমালোক সকলোৰে সহযোগ, শ্ৰেষ্ঠ যোগে বিশ্ব পৰিৱৰ্তন কৰি দিয়ে। তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ এই সময়ৰ সহযোগী, ৰাজযোগী জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজ, প্ৰত্যেক কৰ্ম নতুন বিশ্বৰ বিধান হৈ যায়। ব্ৰাহ্মণৰ বিধি চিৰকালৰ বাবে বিধান হৈ যায় সেয়েহে দাতাৰ সন্তান দাতা, বিধাতা আৰু বিধি বিধাতা হৈ যায়। আজি অন্তিম জন্মলৈকেও তোমালোক দাতাৰ সন্তানসকলৰ চিত্ৰৰ দ্বাৰা ভক্তসকলে খুজিয়েই থাকে। এনেকুৱা বিধি বিধাতা হৈ যোৱা যে এতিয়াও মুখ্য ন্যায়াধীশেও সকলোকে শপত পাঠ কৰোৱাৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ বা ইষ্ট দেৱৰ স্মৃতি স্বৰূপ বনাই শপত লোৱায়। অন্তিম জন্মতো বিধানত শক্তি তোমালোক বিধি বিধাতা সন্তানসকলৰ চলি আছে। নিজৰ নামত শপত নলয়। পিতাক, তোমালোকক মহত্ব দিয়ে। চিৰ বৰদানী স্বৰূপো তোমালোকেই হোৱা। ভিন্ন ভিন্ন বৰদান, ভিন্ন ভিন্ন দেৱতা আৰু দেৱীসকলৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ চিত্ৰবিলাকৰ দ্বাৰাই খোজে। কোনোবা শক্তিৰ দেৱতা, কোনোবা বিদ্যাৰ দেৱী হয়। বৰদানী স্বৰূপ তোমালোক হৈছা সেয়েহে এতিয়ালৈকেও ভক্তিৰ পৰম্পৰা আদিৰ পৰা চলি আছে। সদায় বাপদাদাৰ দ্বাৰা সৰ্বপ্ৰাপ্তি স্বৰূপ প্ৰসন্নচিত্ত (প্ৰফুল্লিত) মনৰ, প্ৰসন্নতা স্বৰূপ হৈছা সেয়েহে এতিয়াও নিজক প্ৰসন্ন কৰাৰ বাবে দেৱী-দেৱতাসকলক প্ৰসন্ন কৰে যে এওঁলোকেই আমাক চিৰকালৰ বাবে প্ৰসন্ন কৰিব। সবাতোকৈ ডাঙৰতকৈ ডাঙৰ খাজনা সন্তুষ্টতা পিতাৰ দ্বাৰা তোমালোক সকলোৱে প্ৰাপ্ত কৰিলা সেয়েহে সন্তুষ্টতাৰ বাবে সন্তোষী দেৱীক পূজা কৰি থাকে। সকলো সন্তুষ্ট আত্মা সন্তোষী মা হোৱা নহয়। সকলো সন্তোষী হোৱা নহয়! তোমালোক সকলো সন্তুষ্ট আত্মা সন্তোষী মূৰ্ত হোৱা। বাপদাদাৰ দ্বাৰা সফলতা জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰৰ ৰূপত প্ৰাপ্ত কৰিলা সেয়েহে সফলতাৰ দান, বৰদান তোমালোকৰ চিত্ৰৰ পৰা বিচাৰে। কেৱল অল্প বুদ্ধি হোৱাৰ কাৰণে, নিৰ্বল আত্মা হোৱাৰ কাৰণে, ভিক্ষাৰী আত্মা হোৱাৰ কাৰণে অল্পকালৰ সফলতাই বিচাৰে। যিদৰে ভিক্ষাৰীয়ে কেতিয়াও এনেকৈ নকয় যে দুই হাজাৰ টকা দিয়ক। কেৱল ইমানেই ক’ব যে অলপ পইচা দিয়ক। এটকা দিয়ক, দুটকা দিয়ক। এইদৰে এই আত্মাসকলো সুখ, শান্তি পবিত্ৰতাৰ ভিক্ষাৰী অল্পকালৰ বাবে সফলতা খুজিব। কেৱল মোৰ এই কামটো হৈ যাওক, এই ক্ষেত্ৰত সফলতা প্ৰাপ্ত হৈ যাওক। কিন্তু তোমালোক সফলতা স্বৰূপ আত্মাসকলৰ পৰাই বিচাৰে। তোমালোক দিলৰাম পিতাৰ সন্তানে দিলৱালা পিতাক অন্তৰৰ সকলো খবৰ শুনোৱা, অন্তৰৰ কথা কোৱা। যি কথা কোনো আত্মাক ক’ব নোৱাৰা সেয়া পিতাৰ আগত শুনোৱা। সঁচা পিতাৰ সঁচা সন্তান হোৱা। এতিয়াও তোমালোকৰ চিত্ৰৰ আগত সকলোৱে মনৰ কথা কয়। কাৰোবাৰ গোপনীয় কথা থাকিলে, নিজৰ স্নেহী সম্বন্ধীয়ৰ পৰা লুকুৱাব কিন্তু দেৱী দেৱতাৰ আগত গোপনে নাৰাখে। জগতৰ আগত ক’ব মই এনেকুৱা হওঁ, সঁচা হওঁ, মহান হওঁ, কিন্তু দেৱতাসকলৰ আগত কি ক’ব? যি হওঁ সেয়া এয়াই হওঁ। কামুক হওঁ সেইদৰে কপটো হওঁ। গতিকে এনেকুৱা নতুন বিশ্বৰ ভাগ্য স্বৰূপ হোৱা। প্ৰত্যেকৰ ভাগ্যত পাৱন বিশ্বৰ ৰাজ্য-ভাগ্য আছে। এনেকুৱা বিধাতা বৰদাতা, বিধি বিধাতা সৰ্ব শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। প্ৰত্যেকৰ শ্ৰেষ্ঠ মতৰূপী হাতত স্বৰ্গৰ স্বৰাজ্যৰ গোলক আছে। এয়াই হৈছে মাখন। ৰাজ্য-ভাগ্যৰ মাখন। প্ৰত্যেকৰ শিৰত পবিত্ৰতাৰ মহানতাৰ, লাইটৰ মুকুট আছে। অন্তৰাসনধাৰী হোৱা। স্বৰাজ্যৰ তিলকধাৰী হোৱা। বুজিলা ‘মই’ কোন? ‘মই কোন’ৰ সঁথৰৰ সমাধান বিচাৰি আহিছা নহয়? প্ৰথম দিনৰ পাঠ এয়া পঢ়িলা নহয়। মই কোন? মই এয়া নহওঁ আৰু মই এয়া হওঁ। ইয়াতে গোটেই জ্ঞান সাগৰৰ জ্ঞানৰ সাৰ সমাহিত হৈ আছে। সকলো জানি গ’লা নহয় জানো। এই আত্মিক নিচা যাতে সদায় লগত থাকে। ইমান শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। ইমান মহান হোৱা। প্ৰতিটো খোজ, প্ৰতিটো সংকল্প, প্ৰতিটো কৰ্ম স্মৰণীয় হৈ আছে, বিধান ৰচনা হৈ আছে, এইটো শ্ৰেষ্ঠ স্মৃতিৰে চলা। বুজিলা। সমগ্ৰ বিশ্বৰ দৃষ্টি তোমালোক আত্মাসকলৰ ফালে আছে। যি মই কৰিম সেয়া বিশ্বৰ বাবে বিধান আৰু স্মাৰক হ’ব। মই অস্থিৰ হ’লে বিশ্বও অস্থিৰ হৈ যাব। মই সন্তুষ্ট, প্ৰসন্ন হৈ থাকিলে বিশ্বও সন্তুষ্ট আৰু প্ৰসন্ন হ’ব। প্ৰত্যেক বিশ্ব নৱ নিৰ্মাণৰ নিমিত্ত আত্মাসকলৰ ইমানখিনি দ্বায়িত্ব আছে। কিন্তু যিমান ডাঙৰ হয় সিমান পাতল হয় কিয়নো সৰ্বশক্তিমান পিতা লগত আছে। অম্হা!

এনেকুৱা সদায় প্ৰসন্নচিত্ত আত্মাসকলক, সদায় মাষ্টৰ বিধাতা, বৰদাতা সন্তানসকলক, সদায় সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তুষ্ট আত্মাসকলক, সদায় স্মৃতিৰ দ্বাৰা প্ৰতিটো কৰ্ম স্মৰণীয় কৰি তোলোতা পূজ্য মহান আত্মাসকলক বিধাতা বৰদাতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

কুমাৰৰবেলেগবেলেগপৰিস্থিতিতেঅব্যক্তবাপদাদাৰমিলন

1. সকলো শ্ৰেষ্ঠ কুমাৰ হোৱা নহয়? সাধাৰণ কুমাৰ নোহোৱা, শ্ৰেষ্ঠ কুমাৰ হোৱা। শৰীৰৰ শক্তি, মনৰ শক্তি সকলো শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্যত লগাওতা। কোনো শক্তি বিনাশী কামত লগাওতা নোহোৱা। বিকাৰী কাৰ্য হৈছে বিনাশকাৰী কাৰ্য আৰু শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্য হ'ল ঈশ্বৰীয় কাৰ্য। গতিকে সৰ্বশক্তিক ঈশ্বৰীয় কাৰ্যত লগাওতা শ্ৰেষ্ঠ কুমাৰ। ক'ৰবাত ব্যৰ্থত কোনোবাটো শক্তি উপযোগ নকৰা নহয়? এতিয়া নিজৰ শক্তিবোৰক ক'ত উপযোগ কৰিব লাগে, এয়া বোধগম্য হৈ গ'ল। এইটো বোধৰদ্বাৰা সদায় শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্য কৰা। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্যত সদায় থাকোতাসকল শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ অধিকাৰী হৈ যায়। এনেকুৱা অধিকাৰী হোৱানে? এইটো অনুভৱ কৰানে যে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তি হৈ আছে? নে ভৱিষ্যতলৈ হ'ব? প্ৰতিটো খোজত পদমৰ উপাৰ্জন জমা হৈ আছে এইটো অনুভৱ কৰা নহয়? যাৰ প্ৰতিটো খোজত পদমৰ উপাৰ্জন জমা হয় তেওঁ কিমান শ্ৰেষ্ঠ হ'ল। যাৰ ইমান জমা সম্পত্তি আছে তেওঁ কিমান আনন্দিত হ'ব! আজিকালিৰ লাখপতি, কোটিপতিৰো বিনাশী আনন্দ থাকে, তোমালোকৰ হৈছে অবিনাশী সম্পত্তি। শ্ৰেষ্ঠ কুমাৰৰ পৰিভাষা বুজি পোৱানে? সদায় প্ৰতিটো শক্তি শ্ৰেষ্ঠ কামত উপযোগ কৰোতা। ব্যৰ্থৰ হিচাপ চিৰকালৰ বাবে সমাপ্ত হ'ল, শ্ৰেষ্ঠ হিচাপ জমা হ'ল নে দুয়োটাই চলে? এটা সমাপ্ত হ'ল। এতিয়া দুয়োটা চলোৱাৰ সময় নাই। এতিয়া সেয়া চিৰকালৰ বাবে সমাপ্ত। দুয়োটা যদি থাকে তেন্তে যিমান জমা হ'ব লাগে সিমান নহ'ব। হেৰুওৱা নাই, জমা হ'ল তেন্তে কিমান জমা হ'ব! গতিকে ব্যৰ্থৰ হিচাপ সমাপ্ত হ'ল, সমৰ্থৰ হিচাপ জমা হ'ল।

2. কুমাৰ জীৱন শক্তিশালী জীৱন হয়। কুমাৰ জীৱনত যি বিচৰা সেয়া কৰিব পাৰা। নিজক শ্ৰেষ্ঠ কৰি তোলা অথবা নিজক অৱনমিত কৰা। এই কুমাৰ জীৱনেই উচ্চ বা নীচ হোৱা বিধৰ। এনেকুৱা জীৱনত তোমালোক পিতাৰ হৈ গ'লা। বিনাশী জীৱনৰ সংগীৰ কৰ্মবন্ধনত বান্ধ খোৱাৰ পৰিৱৰ্তে সঁচা জীৱন সংগী লৈ ল'লা। কিমান ভাগ্যৱান হোৱা! এতিয়া যে আহিছা অকলে আহিছা নে কস্মাইও (যুগল ৰূপত) হৈ আহিছা? (কস্মাইও) টিকটততো খৰচ কৰা নাই নহয়? এয়াও ৰাহি হৈ গ'ল। এনেয়ে যদি শৰীৰৰ সংগীক আনা তেন্তে টিকট খৰচ কৰিলাহঁতেন, তেওঁৰ সামগ্ৰীও কঢ়িয়াব লগীয়াহ'লহঁতেন আৰু উপাৰ্জন কৰি সদায় খুৱাবলগীয়াও হ'লহঁতেন। এই সংগীয়েতো নাথায়ো কেৱল ভাসনা (সুৰাস) ল'য়। বুটী ক'ম হৈ নাযায় আৰু অধিকহে শক্তিকে ভৰি যায়। তেন্তে বিনা খৰচত, বিনা পৰিশ্ৰমেৰে আৰু সংগীও অবিনাশী, সহযোগো পুৰা পোৱা যায়। পৰিশ্ৰম নকৰায় আৰু সহযোগ দিয়ে। কোনো কঠিন কাম আহিল, স্মৰণ কৰিলা আৰু সহযোগ পালা। এনেকুৱা অনুভৱী হোৱা নহয়! যেতিয়া ভক্তকো ফল দিওঁতা হয় তেন্তে যি জীৱন সংগী হ'ব তেওঁক সংগ নিদিব জানো? কুমাৰ কস্মাইওতো হ'লা কিন্তু এই কস্মাইওত নিচিন্ত বাদস্বাহ হৈ গ'লা। কোনো বেমেজালি নাই, নিচিন্ত। আজি সন্তানৰ বেমাৰ হ'ল, আজি সন্তান স্কুললৈ নগ'ল... এনেকুৱা কোনো বোজা নাই। সদায় নিৰ্বন্ধন। এজনৰ বন্ধনত বান্ধ খোৱাৰ বাবে অনেক বন্ধনৰ পৰা হাত সাৰি গ'লা। খোৱা, পান কৰা মনোৰঞ্জন কৰা আৰু কি কাম। নিজ হাতেৰে ৰান্ধিলা আৰু খালা, যি বিচৰা সেয়া খোৱা। স্বতন্ত্ৰ হোৱা। কিমান শ্ৰেষ্ঠ হৈ গ'লা। জগতৰ তুলনাতকৈও ভাল হোৱা। বুজি পোৱা নহয় যে জগতৰ বেমেজালিৰ পৰা ৰক্ষা পৰিলা। আত্মাৰ কথা এৰা, শৰীৰৰ কৰ্ম বন্ধনৰ হিচাপৰ পৰাও ৰক্ষা পৰিলা। এনেকুৱা নিৰাপদ হোৱা। কেতিয়াবা অন্তৰে ইচ্ছাতো নকৰে যে কোনোবা স্ত্ৰী সংগী কৰি লওঁ? কোনোবা কুমাৰীৰ কল্যাণ কৰি দিওঁ, এনেকুৱা ইচ্ছা হয় নেকি? এয়া কল্যাণ নহয়-অকল্যাণ হয়। কিয়? এটা বন্ধনত বান্ধ খালা আৰু অনেক বন্ধন আৰম্ভ হৈ গ'ল। এই এটা বন্ধনে অনেক বন্ধনৰ জন্ম দিয়ে, সেয়েহে সহায় নাপাবা। বোজা হৈ যাব। দেখাত সহায়ক হোৱা যেন লাগে কিন্তু অনেক কথাৰ বোজাহে হয়। যিমান বোজা বুলি কোৱা সিমানে বোজা হয়। গতিকে অনেক বোজাৰ পৰা ৰক্ষা পৰিলা। কেতিয়াও সপোনতো নাভাবিবা। নহ'লে এনেকুৱা বোজা অনুভৱ কৰিবা যে চলাই কঠিন হৈ যাব। স্বতন্ত্ৰ হৈ বন্ধনত বান্ধ খালে পদমণ্ডল বোজা হ'ব। তেওঁলোক বেচেৰা নজনাকৈ বান্ধ খাই গ'ল তোমালোকে জানি বুজি বন্ধনত বান্ধ খালে আৰু পশ্চাতাপৰ বোজা হ'ব। কোনো কেঁচাতো (অপৰিপক্ক) নাই? কেঁচাৰ গতি নাই। ইয়াৰো হৈ নাথাকে আৰু তাৰো হৈ নাথাকে। তোমালোকৰতো সংগতি হৈ গ'ল নহয় জানো। সংগতি মানে শ্ৰেষ্ঠ গতি। অলপ সংকল্প আহে নেকি? ফটো ওলাই আছে। যদি অলপ তল ওপৰ কৰা তেন্তে ফটো আহিব। যিমান দূৰ হ'বা সিমান বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত শ্ৰেষ্ঠ হ'ব।

3. সকলো সমৰ্থ কুমাৰ হোৱা নহয়! সমৰ্থ হোৱা? সদায় সমৰ্থ আত্মাই যি সংকল্প কৰিব, যি কথা ক'ব, কৰ্ম কৰিব সেয়া সমৰ্থ হ'ব। সমৰ্থৰ অৰ্থ হ'ল ব্যৰ্থক সমাপ্ত কৰোতা। ব্যৰ্থৰ হিচাপ সমাপ্ত আৰু সমৰ্থৰ হিচাপ সদায় জমা কৰোতা।

কেতিয়াবা ব্যৰ্থতো নচলে? ব্যৰ্থ সংকল্প বা ব্যৰ্থ বাণী বা ব্যৰ্থ সময়। যদি চেকেণ্ডো গ'ল তেন্তে কিমান গ'ল। সংগমত চেকেণ্ড কিমান ডাঙৰ হয়। চেকেণ্ড নহয় কিন্তু এক চেকেণ্ড এটা জন্মৰ সমান হয়। এক চেকেণ্ড নগ'ল এটা জন্ম গ'ল। এই মহত্বক জানোতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা নহয়। সদায় যাতে এইটো স্মৃতি থাকে যে আমি সমৰ্থ পিতাৰ সন্তান হওঁ, সমৰ্থ আত্মা হওঁ, সমৰ্থ কাৰ্যৰ নিমিত্ত হওঁ। তেন্তে সদায় উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ কৰি থাকিব। দুৰ্বলে উৰিব নোৱাৰে। সমৰ্থই সদায় উৰি থাকিব। তেন্তে কোনটো কলাধাৰী হোৱা? উৰন্ত কলাৰ নে চলন্ত কলাৰ? খোজ কাঢ়িলে শ্বাসৰুদ্ধ হয়। ভাগৰো লাগে, শ্বাসৰুদ্ধওহয়। আৰু উৰন্ত কলাধাৰীসকলে চেকেণ্ডত লক্ষ্যস্থানত উপনীত হৈ সফলতা স্বৰূপ হয়। চলন্ত কলাধাৰী হ'লে তেন্তে নিশ্চয় ভাগৰিব, শ্বাসৰুদ্ধওহ'ব-কি কৰো, কেনেকৈ কৰো, এয়া হৈছে শ্বাসৰুদ্ধ হোৱা। উৰন্ত কলাত সকলো পাৰ হৈ যায়। টাচিং আহে (বুদ্ধিয়ে নিৰ্ণয় কৰে) যে এইটো কৰো, এয়াতো হৈয়েই আছে। গতিকে চেকেণ্ডত সফলতাৰ লক্ষ্যস্থানত উপনীত হওঁতা ইয়াক কোৱা হয় সমৰ্থ আত্মা। পিতা আনন্দিত হয় যে সকলো উৰন্ত কলাধাৰী সন্তান হয়, পৰিশ্ৰম কৰিব লাগে। পিতাইতো ক'ব সন্তানসকল পৰিশ্ৰমৰ পৰা বাচি থাকা। যেতিয়া পিতাই ৰাস্তা দেখুৱাই আছে - ডবল লাইট বনাই আছে তেন্তে আকৌ তললৈ কিয় আহি যোৱা? কি হ'ব, কেনেকৈ হ'ব এয়া বোজা হয়। সদায় কল্যাণ হ'ব, সদায় শ্ৰেষ্ঠ হ'ব, সদায় সফলতা জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ হয়, এইটো স্মৃতিৰে চলা।

4. কুমাৰসকলে পেপাৰ (পৰীক্ষা) দিবৰ বাবে যুদ্ধ কৰিবলগীয়া হয়। পবিত্ৰ হ'ব লাগে, এইটো সংকল্প কৰিলে মায়াই যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰি দিয়ে। কুমাৰ জীৱন হৈছে শ্ৰেষ্ঠ জীৱন। মহান আত্মা হয়। এতিয়া কুমাৰসকলে চমৎকাৰ কৰি দেখুৱাব লাগিব। সবাতোকৈ ডাঙৰ চমৎকাৰ হ'ল - পিতাৰ সমান হৈ পিতাৰ সংগী হোৱা। যেনেকৈ তোমালোক স্বয়ং পিতাৰ সংগী হ'লা তেনেকৈ আনকো সংগী কৰি তুলিব লাগে। মায়াৰ সংগীসকলক পিতাৰ সংগী কৰি তুলিব লাগে - এনেকুৱা সেৱাধাৰী। নিজৰ বৰদানী স্বৰূপেৰে শুভ ভাৱনা আৰু শুভ কামনাৰে পিতাৰ কৰি তুলিব লাগে। এইটো বিধিৰ দ্বাৰা সদায় সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে। য'ত শ্ৰেষ্ঠ বিধি আছে ত'ত সিদ্ধি নিশ্চয় আছে। কুমাৰ অৰ্থাৎ সদায় অচল। অস্থিৰতাত আহোতা নহয়। অচল আত্মাই আনকো অচল কৰি তোলে।

5. সকলো বিজয়ী কুমাৰ হোৱা নহয়? য'ত পিতা আছে ত'ত সদায় বিজয় আছে। সদায় পিতাৰ সান্নিধ্যৰ আধাৰত যি কাৰ্যই কৰিবা তাত পৰিশ্ৰম কম অৰু প্ৰাপ্তি বেছি অনুভৱ হ'ব। পিতাৰ পৰা অলপ একামৰীয়া হ'লে তেতিয়া পৰিশ্ৰম বেছি প্ৰাপ্তি কম। গতিকে পৰিশ্ৰমৰ পৰা হাত সৰাৰ সাধন হ'ল - প্ৰতিটো চেকেণ্ড প্ৰতিটো সংকল্পত পিতাৰ সংগ। পিতাৰ সান্নিধ্যত সফলতা হৈয়েই আছে। এনেকুৱা পিতাৰ সংগী হোৱা নহয়? যি পিতাৰ আঙঠা সেই আঙঠা অনুসৰি যাতে খোজ দিয়া। পিতাৰ খোজে প্ৰতি খোজ দিয়া। ইয়াত খোজ দিম নে নিদিম, এয়া শুদ্ধ নে অশুদ্ধ - সেয়া ভবাৰো প্ৰয়োজন নাই। নতুন কোনো ৰাস্তা থাকিলে তেতিয়া ভাবিবলগীয়া হয়। কিন্তু যেতিয়া খোজে প্ৰতি খোজ দিব লাগে তেন্তে ভবাৰ কোনো কথা নাই। সদায় পিতাৰ খোজত খোজ দি আগবাঢ়ি গৈ থাকা, তেতিয়া লক্ষ্য সমীপতে আছে। পিতাই কিমান সহজ কৰি দিয়ে - শ্ৰীমতেই হৈছে খোজ। শ্ৰীমতৰ খোজত খোজ দিয়া তেন্তে পৰিশ্ৰমৰ পৰা হাত সাৰি থাকিব। সৰ্ব সফলতা অধিকাৰৰ ৰূপত থাকিব। সৰু কুমাৰেও বহুত সেৱা কৰিব পাৰে। কেতিয়াও অকাৰ্য নকৰিবা, তোমালোকৰ চলন, কথা-বতৰা এনেকুৱা হওক যাতে সকলোৱে সোধে যে এওঁ কোনখন স্কুলত পঢ়ে। তেতিয়া সেৱা হৈ নাযাব জানো। অচ্ছা!

বৰদান: শ্ৰীমতৰ লেকামটান কৰিম নকব শকৰোতা বালক তথামালিক হোৱা
জগতৰ লোকে কয় - মন হৈছে ঘোঁৰা যিয়ে বহুত বেগাই দৌৰে, কিন্তু তোমালোকৰ মন ইফালে সিফালে দৌৰিব নোৱাৰে কিয়নো শ্ৰীমতৰ লেকাম মজবুত হয়। যেতিয়া মন-বুদ্ধিয়ে চাইদচিন (পাশ্ব দৃশ্য) চাবলৈ ধৰে তেতিয়া লেকাম টিলা হোৱাৰ বাবে মন চঞ্চল হয়, সেয়েহে যেতিয়াই কোনো পৰিস্থিতি আহে, মন চঞ্চল হয় তেতিয়া শ্ৰীমতৰ লেকাম টান কৰিলে লক্ষ্য স্থানত গৈ উপনীত হ'ব। বালক তথা মালিক হওঁ - এইটো স্মৃতিৰে অধিকাৰী হৈ মনক নিজৰ নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখা।

স্লোগান: সদায় এইটো নিশ্চয় থাকিলে যে যি হৈ আছে সেয়া ওভাল আৰু যি হ'ব লগীয়া আছে সেয়া আৰু ভাল তেতিয়া অচল-অটল হৈ থাকিব।

!! ওঁ শান্তি !!

ওঁ শান্তি!!